

Dosarul nr. 1ra-136/2016

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Semenciuc Ecaterina în numele inculpatului Gheorghită Viorel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Gheorghită Viorel Pavel, născut la 20.12.1975, originar și domiciliat în s. Seliște, r-nul Orhei.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 22.03.2013 – 27.04.2015;*
2. *instanța de apel: 15.06.2015 – 15.09.2015;*
3. *instanța de recurs: 18.11.2015 – 10.02.2016.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2015, a fost recunoscut vinovat:

Gheorghită Viorel, de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de:

- art. 187 alin.(2), lit. b) și e) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 3 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul Guțu Andrei Gheorghe, în privința căruia hotărîrea nu se contestă.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și s-a încasat în mod solidar de la Guțu Andrei și Gheorghită Viorel în folosul părții vătămate Toma Vasile 5 000 lei pentru acordarea asistenței juridice și 15 000 lei pentru prejudiciul moral. În rest cerințele părții vătămate Toma Vasile s-au respins ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut următoarele: Guțu Andrei împreună cu Gheorghită Viorel, la propunerea, îndemnul și inițiativa sa, pe data de 03 februarie 2013, în jurul orei 20:00, la marginea s. Seliște, r-nul Orhei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scop de profit și de sustragere în mod deschis a bunurilor altei persoane, prin smulgere din mâni, în mod deschis, au sustras de la cet. Toma Vasile o armă de vânătoare cu țeava lisă de model „IJ 18”, nr. T 15730 cu calibrul de 12 mm., cu costul de 150 lei, ce aparține Ocolului silvic Orhei, ulterior în scopul însușirii bunului și reținerii lui, au aplicat în privința cet. Toma Vasile, violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, exprimată prin aplicarea multiplelor lovituri cu picioarele și cu patul armei de vânătoare însușite, peste tot corpul, acțiuni soldate cu cauzarea cet. Toma Vasile a leziunilor corporale ușoare sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, fractură de os nazal cu deplasare minimă de fragmente, contuzia globurilor oculare de gr. 2 bilateral, hematom palpebral bilateral, plăgi contuze pe cap.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Gheorghită Viorel, prin care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei sentințe de achitare pe motiv că, n-a comis jaful în privința lui Toma Vasile, iar vinovăția lui n-a fost demonstrată.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel și inculpatul Guțu Andrei, prin care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei sentințe de achitare în adresa sa pe motiv că, el nu a avut scopul de a sustrage în mod deschis o armă.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, au fost admise parțial apelurile declarate de către inculpații Guțu Andrei și Gheorghită Viorel, a casat sentința în partea numirii pedepsei și a pronunțat pe această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Guțu Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, în redacția Legii din 18.12.2008, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, fără amendă;

- art. 287 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumularea totală a pedepselor aplicate, i-a fost stabilit definitiv lui Guțu Andrei, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani și 8 luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepselor numite prin sentința Judecătoria Orhei din 27 aprilie 2015 și prin sentința Judecătoria Orhei din 14 octombrie 2014, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 10 luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Gheorghită Viorel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de:

- art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, în redacția Legii din 18.12.2008, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că, cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt și a dat o încadrarea juridică corespunzătoare faptelor penale ale inculpaților Guțu Andrei și Gheorghită Viorel.

Astfel, instanța de apel a menționat că, necătuind la faptul, că inculpatul Gheorghită Viorel, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii înscrinate, vina acestuia s-a dovedit integral de următoarele probe:

- declarațiile părților vătămate Bordian Alexandru, (f. d. 120, vol. I); Toma Vasile (f. d. 113, vol. I);
- declarațiile martorilor Alexandru Natalia (f. d. 122, vol. I); Cecan Mihail (f. d. 121, vol. I); Tidiniuc Grigore (f. d. 145, vol. I); Șindrovschi Ștefan (f. d. 163, vol. I); Stoian Alexadra (f. d. 132, vol. I); Popov Serghei (f. d. 162, 163, vol. I); Stăvilă Ion, (f. d. 164, vol. I);
- procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale depuse de către cet. Toma Vasile în adresa Comisariatul Raional de Poliție Orhei pe faptul cauzării leziunilor corporale de către Guțu A. și Gheorghită V. pe data de 03.02.2013 (f. d. 3, vol. I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului (f. d. 7-8, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare de la inculpatul Guțu A. a unei arme de model "Ij-18", cu calibrul de 12 mm. (f. d. 13-14, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a armei de vînătoare, ridicată din gospodăria inculpatului Guțu A. (f. d. 15-16, vol. I);

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 72/D din 14.02.2013, unde cet. Toma V. i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare sub formă de: traumatism cranio cerebral închis manifestat prin comotie cerebrală, fractură de os nazal cu deplasare minimă de fragmente, contuzia globurilor oculari de gr. 2 bilateral, hematom palpebral bilateral, plăgi contuze pe cap (f. d. 30-31, vol. I);*
- *procesul-verbal de confruntare din 21.02.2013, dintre partea vătămată Toma V. și bănuitul Guțu A. (f. d. 35, vol. I);*
- *procesul-verbal de confruntare din 23.02.2013, dintre partea vătămată Toma V. și bănuitul Gheorghită V. (f. d. 36, vol. I);*
- *procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale depuse de către cet. Bordian Al. în adresa Comisariatul Raional de Poliție Orhei pe faptul cauzării leziunilor corporale de către Guțu A. la 16.03.2013, la discoteca ce se petrecea în s. Seliște, r-ul. Orhei (f. d. 4, dos. nr. 1-122/2013);*

Astfel, privitor la comiterea jafului de către inculpații Guțu A. și Gheorghită V. în privința părții vătămate Toma V., instanța de apel a constatat că, cu certitudine ambii inculpați au comis în comun și împreună această infracțiune, în coautorat or, la aceasta indică acțiunile consecutive și coordonate ale acestora: *Ambii l-au scos cu forța pe Toma V. din curte, l-au dus în afara satului, spre pădure, împreună l-au maltratat și în urma acestor acțiuni coordonate i-au sustras deschis arma, iar faptul că această armă a luat-o cu sine inculpatul Guțu A., nu înseamnă că inculpatul Gheorghită V. trebuie să fie exonerat de răspunderea penală pe art. 187 alin. (2) Cod penal, or, ei împreună au sustras deschis arma de la partea vătămată Toma V.*

Instanța de apel a reiterat că, instanța de fond stabilindu-le pedeapsa închisorii inculpaților a dispus executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis pentru bărbați, or potrivit prevederilor art. 72 alin. (5), (6) Cod penal, doar în cazul în care pedeapsa urmează a fi executată de către minori sau femei se indică categoria penitenciarului, cu concretizarea: pentru femei sau pentru minori, în celelalte cazuri se indică doar tipul penitenciarului.

Cît privește circumstanțe atenuante în privința inculpaților, instanța de apel nu reținut.

Totodată, instanța de apel a considerat că, prin aplicarea față de Guțu A. și Gheorghită V. a pedepsei închisorii cu suspendarea executării ei, sau a altei pedepse nonprivative de libertate, nu se vor realiza scopurile legii penale reflectate în art. 2 Cod penal, deoarece avînd la bază circumstanțele menționate, există riscul comiterii de către aceștia a unor noi infracțiuni în timpul ispășirii pedepsei stabilite prin sentința în cauză, în același rînd și a infracțiunilor cu aplicarea violenței fizice.

Cu referire la paguba morală, încasată din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate Toma V. în mărime de 15 000 mii lei, instanța de apel a considerat că, prima instanță a ținut cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (Opinia comună privind satisfacția echitabilă // *Buletinul CSJ a RM* 8-9/24, 2012), cât și de prevederile art. 1423 Cod civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul, vârsta etc.), precum și statutul social al persoanei vătămate. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material: astfel, partea vătămată Toma V. cu certitudine a avut suferințe morale în urma comiterii infracțiunii de către inculpați.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Semenciuc Ecaterina în numele lui Gheorghita Viorel, prin care solicită casarea integrală a hotărârilor anterioare și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În drept recursul declarat de către avocatul Semenciuc Ecaterina în numele lui Gheorghita Viorel, se invocă în temeiul expres stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocând că, instanțele anterioare au dat o apreciere critică probelor prezentate de acuzare și că decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, a lăsat fără modificări termenul pedepsei stabilite de prima instanță și anume 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Semenciuc Ecaterina în numele inculpatului Gheorghita Viorel, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat se constată că recurentul invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Așadar, Colegiul penal menționează că, aceste temeuri pot fi aplicate în cazul cînd instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărîrea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărîrea pronunțată să fie motivată atît în fapt, cît și în drept.

Din textul recursului declarat se evidențiază că de fapt autorul descrie dezacordul acestuia cu faptul că instanțele inferioare au dat o apreciere critică probelor prezentate de acuzare, însă nu argumentează ilegalitatea hotărîrii instanței de apel din punct de vedere al erorilor de drept invocate, ce au fost comise la judecarea cauzei.

Totodată, în recursul respectiv, nu este specificat asupra căror motive concrete invocate în apel, nu s-a pronunțat instanța de apel în raport cu circumstanțele relevate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele indicate în *pct. 5* al prezentei decizii și care ar fi esența circumstanțelor că hotărîrea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Colegiul penal nu poate reține argumentul recurentului că, instanța de apel a lăsat fără modificări pedeapsa stabilită de către prima instanță, deoarece prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, a fost casată sentința în parte numirii pedepsei și a fost pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, astfel corectînd eroarea admisă de către instanța de fond, pronunțîndu-se și asupra pedepsei complimentare prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal (*-fără amendă*).

Totodată instanța de apel a indicat că, instanța de fond stabilindu-le pedeapsa închisorii inculpaților a dispus executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis pentru bărbați, or potrivit prevederilor art. 72 alin. (5) și (6) Cod penal doar în cazul în care pedeapsa urmează a fi executată de către minori sau femei se indică categoria penitenciarului, cu concretizarea: pentru femei sau pentru minori. În celelalte cazuri se indică doar tipul penitenciarului, corectînd și aceasta eroare.

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiurile invocate de către recurent și prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Din textul deciziei recurate se constată că, instanța de apel a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocat privitor la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Gheorghiu Viorel privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente ține să specifice că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza respectivă o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând materialele dosarului, specifică că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței în partea condamnării lui Gheorghiu Viorel în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și

nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Semenciuc Ecaterina în numele inculpatului Gheorghică Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Gheorghică Viorel Pavel*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **17 februarie 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan